ROYAUME DE BELGIQUE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre des Communications, le 14 septembre 1979, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "fixant les conditions d'octroi des autorisations de services spéciaux d'autobus", a donné le 24 octobre 1979 l'avis suivant :

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 14e september 1979 door de Minister van Verkeerswezen verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot vaststelling van de voorwaarden voor de afgifte van machtigingen voor de bijzondere autobusdiensten", heeft de 24e oktober 1979 het volgend advies gegeven :

L'article 12 de l'arrêté-loi du 30 décembre 1946 portant révision et coordination de la législation relative au transport rémunéré de personnes par véhicules automobiles dispose que les services spéciaux d'autobus sont autorisés par le Ministre des Communications, et l'article 13, § 3, 2, modifié par la loi du 27 décembre 1977, que "le transporteur doit satisfaire aux conditions fixées par le Roi. Ces conditions concernent la moralité, la compétence professionnelle et la solvabilité du transporteur, la qualité du matériel, la sécurité et les tarifs".

Le projet est pris en exécution de ces dispositions.

\+

\+ \+

I. La matière des autorisations de transport rémunéré de personnes par véhicules automobiles est régie par les textes réglementaires suivants :

1. arrêté du Régent du 15 mars 1947 concernant le règlement relatif aux autorisations de transport rémunéré de personnes par véhicules automobiles;

2. arrêté du Régent du 20 septembre 1947 concernant les conditions générales relatives aux services publics d'autobus, aux services d'autobus temporaires, aux services spéciaux d'autobus et aux services d'autocars;

3. arrêté ministériel du 25 septembre 1947 concernant les conditions spéciales relatives aux services publics d'autobus, aux services d'autobus temporaires,

.../...

aux services spéciaux d'autobus et aux services d'autocars (Moniteur belge du 5 novembre 1947).

Il faut aussi citer l'arrêté royal du 5 septembre 1978 fixant les conditions d'accès à la profession de transporteur de voyageurs par route dans le domaine des transports nationaux et internationaux, qui, s'il ne concerne pas directement la matière des autorisations, n'est cependant pas sans relation étroite avec celle-ci.

L'arrêté en projet se présente comme un texte autonome. Il ne modifie, ni n'abroge, aucune disposition des trois premiers arrêtés mentionnés ci-dessus; il se superpose à des textes qui, en partie tout au moins, règlent une même matière.

La méthode soulève des critiques. Les arrêtés précités de 1947 sont anciens. D'une manière générale, et malgré certaines modifications intervenues en 1951, 1953, 1970 et 1974, la réglementation n'est plus adaptée à la situation, de fait et de droit, du transport rémunéré de personnes par véhicules automobiles. L'arrêté-loi du 30 décembre 1946, bien qu'il ait été modifié par la loi du 27 décembre 1977 en ce qui concerne les services spéciaux d'autobus et les services d'autocars, n'est, lui-même, plus adapté à la situation, notamment en ce qui concerne les services publics d'autobus dont, par exemple, l'autorisation n'est plus jamais subordonnée à une adjudication publique (article 9).

.../...

L'ensemble de la législation et de la réglementation en la matière devrait être revu.

II. L'article 15 de l'arrêté du Régent du 15 mars 1947 règle la matière des autorisations des services spéciaux d'autobus. Les dispositions de cet article et certaines dispositions de l'arrêté en projet se chevauchent. Il est, dès lors, proposé, soit que l'article 15 soit abrogé et que l'arrêté en projet soit, éventuellement, complété, notamment en reprenant certaines dispositions de l'article 18 relatives à la notification des autorisations, soit que le projet soit incorporé dans l'arrêté du Régent du 15 mars 1947, sous le chapitre III intitulé "Des services spéciaux d'autobus".

\+

\+ \+

EXAMEN DU TEXTE.

Article 1er.

Sous réserve des observations générales ci-dessous, le texte suivant est proposé pour le paragraphe 2 :

"§ 2. A toute première demande doivent être joints les documents suivants :

1° s'il s'agit d'une personne physique :
un certificat de domicile, un certificat de nationalité et un certificat de bonnes vie et moeurs délivré depuis un mois au plus au nom du demandeur;

.../...

2° s'il s'agit d'une personne morale :

a) les annexes au Moniteur belge publiant en entier ou par extrait l'acte constitutif de la société, ainsi que ses modifications;

b) un certificat de bonnes vie et moeurs délivré depuis un mois au plus au nom de la ou des personnes chargées de diriger effectivement et en permanence l'activité de transport de la personne morale requérante".

+

L'obligation de fournir les documents mentionnés au paragraphe 2 résulte de ce même paragraphe. Le paragraphe 3 devrait dès lors être rédigé comme suit :

"§ 3. A la demande du Ministre des Communications ou de son délégué, le requérant doit fournir, en plus, un extrait du registre de commerce portant son immatriculation en qualité de transporteur".

Article 2.

L'article 6, §§ 2 et 3, de l'arrêté royal du 5 septembre 1978 fixant les conditions d'accès à la profession de transporteur de voyageurs par route dans le domaine des transports nationaux et internationaux dispose que le demandeur d'une autorisation de transport doit être titulaire du certificat de capacité professionnelle et que (§ 3) "A la requête de l'autorité compétente tout demandeur d'une autorisation de transport national ou international ainsi que tout solliciteur

d'une cession d'exploitation doit fournir la preuve qu'il satisfait à la condition de capacité professionnelle exigée par le présent arrêté".

Tel qu'il est rédigé, l'article 2 du projet se confond avec l'article 6, § 3, précité. Il est donc inutile.

Si, toutefois, l'intention du Gouvernement était, pour l'octroi des autorisations de services d'autocars, de rendre obligatoire de façon permanente la production du certificat de capacité professionnelle que l'article 6, § 3, précité n'impose qu'"à la requête de l'autorité compétente", l'article 2 du projet devrait être rédigé comme suit :

"Article 2.-

Le requérant doit justifier de sa capacité professionnelle conformément à l'arrêté royal du 5 septembre 1978 ...".

Artikel 12 van de besluitwet van 30 december 1946 houdende herziening en coördinatie van de wetgeving betreffende het bezoldigd vervoer van personen door middel van automobielen, bepaalt dat voor de bijzondere autobusdiensten de machtiging wordt verleend door de Minister van Verkeerswezen, en artikel 13, § 3, 2, gewijzigd bij de wet van 27 december 1977 luidt : "De vervoerder moet aan de door de Koning gestelde eisen voldoen. Deze hebben betrekking op het zedelijk gedrag, de beroepsbekwaamheid en de solvabiliteit van de vervoerder, de kwaliteit van het materieel, de veiligheid en de tarieven".

Het ontwerp is vastgesteld ter uitvoering van die bepalingen.

\+

\+ \+

I. Voor de machtigingen inzake bezoldigd vervoer van personen door middel van automobielen gelden de volgende verordeningsteksten :

1. Besluit van de Regent van 15 maart 1947 aangaande het reglement betreffende de machtigingen tot het bezoldigd vervoer van personen door middel van automobielen.

2. Besluit van de Regent van 20 september 1947 aangaande de algemene voorwaarden betreffende de openbare autobusdiensten, de tijdelijke autobusdiensten, de bijzondere autobusdiensten en de autocardiensten.

3. Ministerieel besluit van 25 september 1947 aangaande de bijzondere voorwaarden betreffende de openbare autobusdiensten, de tijdelijke autobusdiensten, de bijzondere autobusdiensten en de autocardiensten (Belgisch Staatsblad van 5 november 1947).

Ook moet melding worden gemaakt van het koninklijk besluit van 5 september 1978 tot vaststelling van de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg. Ofschoon dat besluit niet rechtstreeks op de machtigingen betrekking heeft, houdt het er toch nauw verband mee.

Het ontworpen besluit doet zich als een autonome tekst voor. Het voorziet niet in wijziging of opheffing van enige bepaling uit de drie hiervoren vermelde besluiten; het komt boven op teksten die, althans gedeeltelijk, een zelfde aangelegenheid regelen.

Die methode is niet zonder bezwaar. De aangehaalde besluiten van 1947 zijn oud. In het algemeen, en ondanks enkele wijzigingen die zijn aangebracht in 1951, 1953, 1970 en 1974, is de reglementering niet meer op gelijke hoogte met de toestand van het bezoldigd personenvervoer door middel van automobielen zoals die zich in feite en in rechte heeft ontwikkeld. De besluitwet van 30 december 1946, al is zij door de wet van 27 december 1977 gewijzigd wat de bijzondere autobusdiensten en de autocardiensten betreft, is zelf niet meer berekend op de toestand, met name inzake openbare autobusdiensten, voor de machtiging waarvan bijvoorbeeld nooit meer een openbare aanbesteding wordt geëist (artikel 9).

De ter zake geldende wetgeving en reglementering zouden geheel moeten worden herzien.

II. Artikel 15 van het besluit van de Regent van 15 maart 1947 treft een regeling inzake de machtigingen voor bijzondere autobusdiensten. De bepalingen van dat artikel en sommige bepalingen van het ontworpen besluit overlappen elkaar. Derhalve wordt voorgesteld, ofwel artikel 15 op te

.../...

heffen en het ontworpen besluit eventueel aan te vullen, onder meer door daarin sommige bepalingen van artikel 18 betreffende de "mededeling" van de machtigingen over te nemen, ofwel het ontwerp te verwerken in het besluit van de Regent van 15 maart 1947, onder hoofdstuk III "Bijzondere autobusdiensten".

+

+ +

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Artikel 1.

Onder voorbehoud van de hiervoren gemaakte algemene opmerkingen wordt de volgende tekst voorgesteld voor paragraaf 2 :

"§ 2. Bij iedere eerste aanvraag moeten de volgende stukken worden gevoegd :

1° voor een natuurlijke persoon :
een getuigschrift van woonplaats, een getuigschrift van nationaliteit en een getuigschrift van goed zedelijk gedrag, sedert ten hoogste een maand afgegeven op naam van de aanvrager;

2° voor een rechtspersoon :

a) de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad waarin de akte tot oprichting van de vennootschap en de wijzigingen daarvan geheel of bij uittreksel zijn bekendgemaakt;

b) een getuigschrift van goed zedelijk gedrag, sedert ten hoogste een maand afgegeven op naam van de persoon of personen belast met de permanente en daadwerkelijke leiding van de vervoeractiviteit van de verzoekende rechtspersoon".

+

Dat de in paragraaf 2 vermelde documenten moeten worden overgelegd volgt uit diezelfde paragraaf. Paragraaf 3 zou derhalve als volgt moeten worden geredigeerd :

"§ 3. Op verzoek van de Minister van verkeerswezen of van zijn gemachtigde moet de aanvrager bovendien een uittreksel uit het handelsregister overleggen waaruit zijn inschrijving als vervoerder blijkt".

Artikel 2.

Artikel 6 van het koninklijk besluit van 5 september 1978 tot vaststelling van de voorwaarden inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg bepaalt in §2 dat hij die een vergunning voor vervoer vraagt, in het bezit moet zijn van het getuigschrift van vakbekwaamheid, en in §3 : "op verzoek van de bevoegde overheid moet al wie een vergunning voor nationaal of internationaal vervoer vraagt, alsmede al wie een overlating van exploitatie wenst te verkrijgen, het bewijs leveren dat hij voldoet aan de voorwaarde inzake vakbekwaamheid vereist bij dit besluit".

Zoals artikel 2 van het ontwerp is geredigeerd, valt het samen met dat artikel 6, §3. Het is dus overbodig.

Zou de bedoeling van de Regering echter zijn dat de overlegging van het getuigschrift van vakbekwaamheid, die krachtens artikel 6, §3, alleen "op verzoek van de bevoegde overheid" moet plaatshebben, een permanente verplichting wordt als het gaat om het verlenen van machtiging tot het exploiteren van een autocardienst, dan zou artikel 2 van het ontwerp moeten luiden :

"Artikel 2.-

De aanvrager moet van zijn vakbekwaamheid doen blijken overeenkomstig het koninklijk besluit van 5 september 1978 ...".

La chambre était composée de

Messieurs : P. TAPIE, président de chambre,
H. ROUSSEAU, conseillers d'Etat,
Ch. HUBERLANT,
P. DE VISSCHER, assesseurs de la section de législation,
C. DESCHAMPS,
Madame : J. TRUYENS, greffier.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : kamervoorzitter,
staatsraden,
bijzitters van de afdeling wetgeving,
Mevrouw : griffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. P. TAPIE.

Le rapport a été présenté par M. J. COOLEN, premier auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. P. TAPIE.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. COOLEN, eerste auditeur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER, LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

J. TRUYENS. P. TAPIE.